

דָּאת י' מן יהוה, איהי אתעטף באור, ואתעביד אור. (והיינו אורא דארץ ישראל מחכים) בגין דָּאת י' דאיהי חכמה באור, והיינו אור דאתעטף ביה בד ברא עלמא, הדא הוא דכתיב, (תהלים קד) עטף אור בשלמה. והאי איהו (בראשית א) יהי אור יהי אור. ואוקמוה מארי סתרי תורה, בטרים נתהווה כל דבר, נתהוו ההויות. ובגין דא יהי אור ויהי אור, דהוה מקדמת דנא.

ח"י אוקמוה, חי מן החבית. וארז רזא, שכנינתא עלאה איהי תמינאה דספיראן מתפא לעילא, ובגין דא אתקריאת ח', ואתמר בה (משלי כד) בחכמה יבנה בית. והיינו חבית: ח' בי"ת. ובגין דאיהי חיים, דכתיב (משלי א) עץ חיים היא למחזיקים בה, יין מתמן איהו ח"י. ודא איהו יינא דאורייתא. מאן דאשתדל בה, אקרי ח"י. ועוד, צדיק ח"י. איהו חי מן החבית.

יין אית מניה תרין גוונין, חנור וסומק. יין, שבעין אנפין. הא ע"ב. ולקבל תרין גוונין דיין, איהי זכור ושמור דשבת, ושבעין תיבין דקדוש ויכל"ו, הא ע"ב.

מלא, הדא הוא דכתיב כוס (דברים לג) מלא ברפת יי. ואוף דאיהו מלא מיינא דאורייתא. בר נש הכי צריך למהוי שלים, כמה דאת אמר (בראשית כה) איש תם: גבר שלים. כמו (בראשית לג) ויבא יעקב שלם, הכי צריך למהוי נשמתא שלימתא, ולא יהיה בה פגם, (ויקרא כא) דכל אשר בו מום לא יקרב. אוף הכי אלם עם י"ה, הוא אלהים, פחושבון כוס. (שם י"ה) איהו מלא, והפוף אלם ותמצא מלא. אימתי. בד אית תמן י"ה. והיינו (שמות יז) כי יד על פס י"ה. אדנ"י חושבניה ו"ה. עמודא דאמצעייתא מלא מן תרווייהו. ובגין דא שריא עליה אדם, דהוא שמא מפרש.

מקבלו בשתי ידיו, פגוונא דאורייתא, דהוה בתרין אלהים, פחושבון כוס. (שם י"ה) הוא מלא, והפף אותיות אלם ותמצא מלא. מתי? פאשר יש שם אותיות י"ה. והינו (שמות יז) כי יד על פס י"ה. אדנ"י חשבוננו ו"ה. העמוד האמצעי מלא משניהם, ומשום זה שורה עליו אדם, שהוא שם מפרש. מקבלו בשתי ידיו - כמו התורה שהיתה בשני לוחות, חמשה דברות בלוח אחד פנגד חמש

שאות י' מן יהוה היא שהתעטפה באור, ונעשתה אור. (וזהו אור של ארץ ישראל מחכים) משום שאות י', שהיא חכמה, באור, וזהו אור שהתעטף בו לשברא את העולם. זהו שפתיב (תהלים קד) עטף אור בשלמה. וזהו (בראשית א) יהי אור - יהי אור. ופרשוהו בעלי סודות התורה, בטרים שנתהווה כל דבר, נתהוו ההויות. ומשום זה נאמר יהי אור ויהי אור, שהיה מזמן קדמון.

חי - פרשוהו חי מן החבית. ודרף סוד - שכניה עליונה היא שמניית לספירות ממטה למעלה, ומשום זה נקראת אות ח', ונאמר בה (משלי כד) בחכמה יבנה בית. וזהו חבית: ח' בי"ת. ומשום שהיא חיים, שפתיב (משלי א) עץ חיים היא למחזיקים בה, היין משם הוא חי. וזהו יינה של תורה. מי שמשפדל בה נקרא חי. ועוד, צדיק חי, שהוא חי מן החבית. יין יש ממנו שני גוונים - לבן ואדם. יין גימטריא שבעים פנים. הרי ע"ב. וכנגד שני גוונים של היין, הוא זכור ושמור של שבת, ושבעים תבות של קדוש ויכל"ו - הרי ע"ב.

מלא - זהו שפתיב כוס (דברים לג) מלא ברפת ה'. ואף שהוא מלא מיינה של תורה. אדם כף צריך להיות שלם, כמו שנאמר (בראשית כה) איש תם - גבר שלם, כמו (שם לג) ויבא יעקב שלם. כף צריך להיות נשמה שלמה, ולא יהיה בה פגם, ויקרא (כא) שכל (איש) אשר בו מום לא יקרב. אף כף אותיות אלם עם י"ה - הוא כף אשר יש שם אותיות י"ה. והינו (שמות יז) כי יד על פס י"ה. אדנ"י חשבוננו ו"ה. העמוד האמצעי מלא משניהם, ומשום זה שורה עליו אדם, שהוא שם מפרש.

לוחיון, חמשה דברין בלוחא חדא, לקבל חמשה אצבעאן דידי ימינא. וחמשה בלוחא תניינא, לקבל חמשה אצבעאן דידי שמאלא. ואתיהיבו בימינא דהיינו ביד ימין. ובגין דא, שני לוחות אבנים הוריד בידו, ולא בידיו. והאי איהו דאסהיד קרא, (דברים לג) מימינו אש דת למו.

אצבעות של יד ימין, וחמשה בלוח שני כנגד חמש אצבעות של יד שמאל. ונתנו בימין, כלומר ביד ימין. ומשום זה, שני לוחות אבנים בידו, ולא בידיו. וזהו שמעיד הפסוק, (דברים לג) מימינו אש דת למו.

ונותן עיניו בו, בגין דהאי כוס, דאיהו לקבל ארעא דישראל, דאתמר בה, (דברים יא) תמיד עיני יי אלהיך בה. ועיינין דלעילא, אינון שבועין סנהדרין, ומשה ואהרן עליהו. תרין עיינין עלאין. חד עין ימין, וחד עין שמאלא, ואינון ע"ב, כמנן פנין. והאי איהו רזא דנותן בפוס עינו.

ונותן עיניו בו - משום שפוס זה הוא כנגד ארץ ישראל, שנאמר בה (דברים יא) תמיד עיני ה' אלהיך בה. ועינים של מעלה הם שבועים סנהדרין, ועליהם משה ואהרן. שתי עינים עליונות. אחת עין ימין, ואחת עין שמאל. והם ע"ב, כמנן "פנין". וזהו סוד של נותן בפוס עינו.

ומנביהו מן הקרקע טפח, בגין דאת ה' איהי כוס, בעי לסלקא לה באת י', דאיהי טפח, דביה אתפתחת ה' בה' אצבעאן. ומשגרו לאנשי ביתו במתנה, בגין דיתברך דביתהו, דאיהי נפש, דאתמר בה (במדבר יא) נפשנו יבשה אין כל, ואתברכת ואתעבדת פרין, הדא הוא דכתיב, (בראשית א) תדשא הארץ דשא.

ומנביהו מן הקרקע טפח - משום שאות ה' היא כוס, צריך להעלות אותה באות י', שהיא טפח, שבו נפתחת אות ה' בחמש אצבעות. ומשגרו לאנשי ביתו במתנה - משום שתתברך אשתו, שהיא נפש, שנאמר בה (במדבר יא) נפשנו יבשה אין כל. ומתברכת ועושה פרות. זהו שכתוב (בראשית א) תדשא הארץ דשא.

רביעאה, למהוי על פתוריה דברי תורה, דלא יתקיים ביה כגוונא דעמי הארץ, דאתמר עליהו (ישעיה כח) כי כל שלחנות מלאו קיא צאה. אבל בסתרי תורה אוקמוה, הרוצה להעשיר יצפין, יתן שלחן לצפון. הרי שלחן לשמאלא, דאיהו דין, בעי לקשרא ביה ימינא, דאיהו אורייתא, דאתיהיבת מחסד, דאיהו רחמי, ימין ה'.

רביעי - להיות על השלחן דברי תורה, שלא יתקיים בו כגומת עמי הארץ שנאמר עליהם (ישעיה כח) כי כל שלחנות מלאו קיא צאה. אבל בסודות התורה פרשוהו, הרוצה להעשיר - יצפין, יתן שלחן לצפון. הרי שלחן לשמאל, שהוא דין, צריך לקשר בו הימין, שהוא התורה, שנתנה מחסד, שהוא רחמים, ימין ה'.

חמישאה, אוקמוה מארי מתניתין, דצריך להארץ על פתוריה, בגין עניים. ורזא דמלה, בגין דצדקה יארץ יומוי, דלא יתקצרון. כגוונא דאורייתא איהו אריכות יומין, בתרין עלמין, בעלמא דין ובעלמא דאתי לנשמתא. אוף הכי צדקה, איהי אריכות יומין לגופא, בתרין עלמין, הדא הוא דכתיב, (דברים ל) כי הוא בעולם הזה ובעולם הבא לנשמות - אף כף הצדקה היא אריכות ימים לגוף בשני עולמות. זהו

חמישי - פרשוהו בעלי המשנה, שצריך להארץ על השלחן בגלל עניים. וסוד הדבר - בגלל הצדקה יארץ ימיו, שלא יתקצרו. כמו התורה שהיא אריכות ימים בשני עולמות, זהו